

— مولوی محمد یٰزیر رحمۃ اللہ علیہ —

Ketabton.com

== مولوی محمد پذیر رحمة الله عليه ==

بسم الله الرحمن الرحيم

دمرحوم مولوی محمدپذیر لنڊی سوانح :

"شہرت ئی" : مولوی محمدپذیر دمرحوم مولوی محمدیاسین زوی اود کندل خان لمسی دی چی اصلا دغزنی ولایت دانڊرو ولسوالی دشلگر دعلی کلا اوسیدونکی دی ، پلاری مولوی محمد یاسین په وړوکوالی کی تقریبا سل یونیم سل کاله وړاندی دخپل کلی څخه دوردگوولایت ته راغلی اوهمدلته یی خپل دینی درسونه تکمیل ، اودپخوانی دود سره سم دوردگو ولایت دچک د ولسوالی د بیک سمند دری دجلیل په کلی کی امام شو.

مولوی محمدپذیر هم په همدی کلی کی په ۱۳۱۹ هـ ش کال کی دنیا ته خپلی سترگی وغړولی اودخپل پلارڅخه ئی لومړنی زده کړی پیل کړی خو په وړوکوالی کی ئی دیتیم والی څپیره پرمخ وخوړله خوددی سره سره ئی هم خپلوزده کړوته دوام ورکړ ، درسونه ئی لانه وه ختم کړی چی مورئى هم وفات شوه ، بیائی دمروجه علوموپه پوره کولوسره دجلیل دکلی ترڅنگ د ټټنگ په کلی کی دجومات امام شوخوداچی دحدیثودمبارک علم سره ئی زیاته مینه درلوده دصحاح سته وُدلویی دوری دپاره په کاپیساکی دتگاب سیمی ته لار اوهلته

ئى په ۱۳۵۱ هـ ش كال كى په (الجامعه الاسلاميه المحمديه الشريفيه) كى چى دمياگل جان آغا تراهتمام اوسرپرستى لاندى وه (او په هغه وخت كى ئى دپوهنتون سره مشابهت درلود) لويه دوره تكميل كړه .

"علمى ژوند ئى : " كله چى مولوى صاحب لويه دوره تكميل اوبيرته خپل كلې او امامت ته راوگرځيد دحديثو دمبارك علم په خپراوى ئى پيل وكړ زيات شمير شاگردان ئى وروزل چى ډير ئى دجهاد په ليكوكى بڼه وځلیدل او خپل علمى وړتياى وبنودله ، داچى د علم او په ځانگړى ډول دحديثو دمبارك علم سره ئى زياته علاقه اومينه درلوده نوزيات شمير علمى آثار ئى د بى دينه كمونستانو په راتگ سره وسوځيدل اودخاوروسره خاورى شول .

"سياسى ژوندئى : " داچى مرحوم مولوى صاحب ديوو بين ضمير څښتن وه په هروخت كى به دمسلمانانو په غم غمجن او خفه وه دنظام بى عدالتى اوفحاشى خپرو لوبه ډير خوراوه چى په همدى وخت كى د كمونستانو لخوا په اخبار كى يو كارتون خپور شو، چى (ما به مرد ۹ زنه جاى نداريم)، يو فلم وبنودل شو، چى ويل يى ما (تا به كى بگويم كه خدا است)، دا او داسى نور ټول اعمال ددې لامل شو، چى هغه څوك چى اسلامى فكر لري، دې ته وهڅپري چى د خپل فكر لپاره كار وكړي، په دې برخه كى علماؤ د پلخشتي

جومات مخي ته ډېره لويه مظاهره وکړه. نودظاهرشاه فاسد نظام هم په ټولونارواوکی ککړوه نودهيواد علمای کراموهم خپله مسؤليت وباله چی نظام خپلوبي لاریوته متوجه اوخپله ورسپارل شوی دنده تریواندازی ترسره کړی چی په ترخ کی ئی د پلخستی په جامع جومات کی سره راټول اوپه سوله اییز لاریون ئی لاس پوری کړ چی مرحوم مولوی محمدپدیر خان هم پخپل وارسره ددغه لاریون په تنظیم اوترتیب کی پوره ونډه واخستله ، چی بیا وروسته دداودخان کودتا رامنخته شوه چی دظاهرشاهی نظام څخه دبدي ، بی دینی ، اوپه مسلمانانو باندی ئی دظلم کچه ډیره اوچته وه دمسلمانانو څخه بندی خانی ډکی اوکمونستانوته ئی په ملکی اونظامی چاروکی زیات قدرت او اوچتی چوکی ورکړی داځکه چی کمونستانوپه ځوانانو کی زیات کار کړی وه نومسلمانان هم دغی خلاته متوجه شول ، اومولوی صاحب هم پخپل وارسره دځوانانو تربیی ته پام راوړاوه چی بی شمیره ځوانان ئی دکفاروسره دهرارخیزی مقابلی په موخه وروزل چی دوخت په تیریدوسره دمسلمانانو اوکمونستانوترمنځ واټن زیات اوبالاخره دغوايي په اوومه د۱۳۵۷ هـ ش کال باندی کمونستانودقدرت واگی په لاس کی ونیولی چی مرحوم مولوی صاحب دخپل ایمانی احساس اودینی مسؤليت په سرته رسولوسره دکمونستانو په ضد ئی جهاد ته مخه کړه

اودکمونستانو دکودتا په همدغه کال ئی پېښورته هجرت وکړ ، لکه څنگه چی مولوی صاحب دیووینښ ضمیر څښتن وه او لادمخه دافغانستان داسلامی حزب سره ئی اړیکی درلودی نو په ورسک نمبر یو سیمه کی چی دگوتو په شمیر مجاهدین هلته رسیدلی وه ورسره یوځای شو .

کله چی دوردگوولایت دچک ولسوالی د ۱۳۵۸ ه ش کال د زړورو مجاهدینو په لاس فتحه شوه نو مرحوم مولوی صاحب لومړنی کس وه چی دافغانستان دمشرتابه په غوښتنه په منطقه کی دقضاء چاری وروسپارل شوی چی پدی سره دمجاهدینو لومړنی قاضی وټاکل شو خوکله چی په ولیدل شو چی دعلمیت ، خدای ورکړی استعداد ، اوپوره زړورتیا څښتن دی نونورو اسلامی تنظیمونوهم دده په ټاکل کیدوسره څه اعتراض ونکړ اوپدی سره یومنتخب جهادی قاضی وټاکل شو .

بیاکله چی داسلامی تنظیمونوخپل منځی جگری پیل شوی دوباره پېښورته راغی اود ژوند په پای کی دوینی په سرطان اخته شو چی تقریبا دخلورو میاشتو مریضی څخه وروسته دپنجشنبی په شپه ۱۷ / ۲ / ۱۳۷۳ ه ش کال چی د (می) میاشتی داوومی نیټی ۱۹۹۲ میلادی کال سره سمون خوری دهجرت په دیار کی ئی دتل لپاره ددی فانی دنیا سره خدای په امانی وکړه .

روح ئی د بناد یاد ئی دتل وی .

په اړه ئی دخپلو دوستانو څرگندونی : ”

دجهاد د وتلی مشر او د مرحوم مولوی محمدپذیر رحمه الله
تعالی د سنګر د نږدی ملګری څرگندونی په لاندی ډول سره
پیلیری :

بناغلی قاضی سید احمدشاه آغا صاحب وائی : د ۱۳۵۸ هـ
ش کال ددلولی میاشت وه چی کمونستانو دجهنمی زندان څخه
آزاد شوو او هر څوک دخپل کور او وطن په لوری لاپل ،
زه هم په ډیره ډیره له کابله دخپل کور په لوری ولاړم له
نیکه مرغه چی دوردگو ولایت د چک ولسوالی لا مخکی د
مجاهدینو لخوا دکمونستانو له سړی خورو څخه پاکه او آزاده
شوی وه د مجاهدینو مرکز ونه په کی فعال وو.

څو ورځی وروسته دحزب اسلامی مرکز ته ولاړم ، ځنی
مجاهدین می د متعلمی او تحصیلی دوری څخه پیژندل ، او
ځنی کلیوال او دولس خلک وو ، هریو دعقیدی مدافع ، دعزم
او ارادی څلی او دسنګر اتل معلومیده .

دعقیدی د دفاع او دسنګر د ساتلو خبری او مجلسونه وو ،
هرمجاهد روسانو او دهغه ګوډا ګیانو ته په لاس په اورکی
خوت ، دشهادت کیسی وی ، او د دنیا له ژوند څخه بی پروا
ئی وه .

دھر ڇا خبري مي اوريدلي او زه هم ڏير خوشحاله وم ، او د دعوت په ثمره باندی نور هم ډاډه کيدم ، ترڅنگ مي يو دروند ، نوراني ، با وقاره سړی ناست وو ، چي مجاهدينو ئي ڏير عزت او احترام کاوه ، دده هر ه خبره به مجاهدينو ڏيره په دقت اوريدله ، په خبروکی ئي علمی وزن وو، چي هره پوښتنه به ځيني وشوه په ڏير ښه لهجه او علمی دلائلو به ئي ځواب ورکاوه ، دتيرو زياتو خبروئي ډه ډه کوله دروند او عزتمن سړی وو.

داسړی مولوی صاحب محمد ڏير مشهور په ”قاضي ڏيرکو“ وو، دخدای بښلي مي چي څه ليدل وروسته چي بلد شوو رښتيا چي دهمداسي صفاتو څښتن وو.

دچک ولسوالي داو لو محرکينو څخه وو چي خلک ئي دکمونستانو په ضد پاڅون ته هڅولي وو، دجهاد فتوی ئي ورکړی وه ، خپله مدرس ، عالم اود فقهی متخصص وو، همدا دده علمی نبوغ وو چي دجهاد له اولی ورځي څخه د چک او دايميردادو د ولسواليو د قضاء مسؤليت په غاړه اخستی وه ، حتی کله ناکله به دوردگو ولایت دنورو ولسواليو څخه هم قضاياوی ورته راوړل کيدلی ، او په ښه توگه به ئي حل او فصل کولی ، خلک ئي په تقوی او پرهيزگاری ڏير ډاډه وو ، همدا لامل وه چي په قضائي پريکړو کی موفق او دولس خلکوته ئي پريکړی ډپوره منلو وړی .

دچک او دایمیردادو د جبهاتو په سطحه د متنفذینو او قوماندانانو په عضویت یوه لویه شوری رامنځته شوه چی مرحوم قاضی محمدپذیر ئی یو له مؤسسینو څخه وو، د ډیری شدیدې رایې خاوند وو، د وړو نزاکتونو څخه به ئی د ډډی کولو مشوره راکوله .

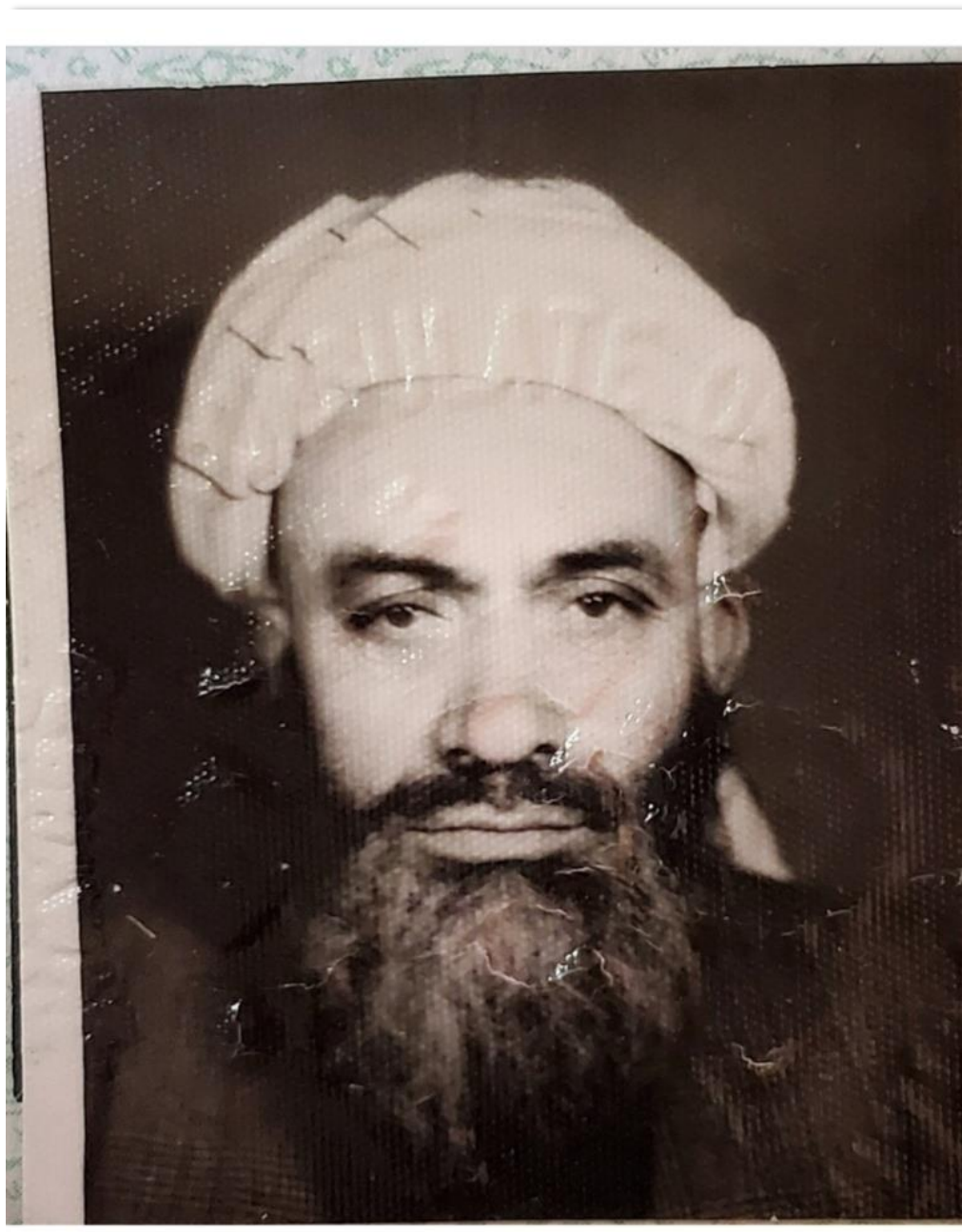
دحوصلی او برد باری خاوند وو، او په حوصله به ئی توصیه کوله ، دچارو په هکله به ئی تصمیم د پوهی اوبیا به ئی دتصمیم او پلان په هکله تردید نه کاوه ، دجهاد دامانتونوبنه تکره امانت داروو، د چلولی او فریب څخه ئی نفرت درلود ، دقضائی مسائلو په هکله ئی ډار اوتشویش نه درلود ، پخپلو کړو وړو ډیر ډاډه وو.

اوکله چی دافغانستان داسلامی حزب د وردگو ولایت مالی مسؤل شو ډیر امین وو، که څه هم دجهاد په دوران کی دولایت د مالی مسؤل سره نقدی امکانات محدود وو ، خو قاضی صاحب به بیا هم مجاهدینو سره کومک او مرسته کوله او مجاهدینوبه د پلار په څیر دده احترام درلود ، او مجاهدینوبه خپل مشکلات په ډیره آزاده توگه ورسره شریکول ، مشوره او دحل لاره او چاره به ئی وربنودله .

لنډه داچی که دقاضی صاحب محمد پذیر دده دهلو ځلو په هکله کتاب ولیکل شی لا به هم لږوی ، قاضی صاحب دخپل عمر په وروستیو ورځوکی چی د عمر خزانه ئی په تمامیدو

وہ دوطن دآزادی پہ ہکلہ ارمانجن اود ہیلو — ئی ونہ
سپرل شوہ ، د عمر پہ (۵۴) کلنی او پہ کال ۱۳۷۳ ھ ش لہ
دی فانی دونیا خخہ ئی دہجرت پہ دیار کی سترگی پتی کری
اللہ جل جلالہ د فردوس جنت ورکری .

ليکوال : محمد بشير مدنی دمولوی محمد پذیر زوی دمدینی
منوری داسلامی پوهنتون دحدیثو دپوهنځی څخه لیسانس
اود پینور پوهنتون څخه ماسټری لری اوفعلا په کابل کی
دوزارت معارف داسلامی زده کړوپه معینیت کی دعلمی

اومسلکی غری په حیث وظیفه اجرا کوی .

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**